

TERVEHDYSPUHE SUKUTUTKIMUSPÄIVILLÄ

18.1.1992

Tampereen seudun Sukututkimusseuran sukututkimuspäivistä on tullut jo perinteinen tamperelainen kulttuuritapahtuma, sillä tänään kokoonnumme jo kymmenennen kerran. Olemme näillä päivillä tavanneet ystäviämme, saman asian harrastajia, niin Tampereelta kuin kauempaakin.

Kokouksemme ulkoiset puitteet ovat samanlaiset kuin ennenkin. Sisääntulija kohtaa aulatilojen annin. Esillä olevat työt ovat pääasiassa sukututkijoiden omia näytteitä. Lisäksi on mahdollisuus tutustua harrastukseen liittyvään ja sitä sivuvaan kirjallisuuteen. Toivon vilkasta vuorovaikutusta näyttelyn järjestäjien sekä kaikkien osanottajien kesken. Me luomme keskusteluillenne puitteet, jotka samalla osoittavat osan Tampereen seudun sukututkimusseuran toiminnasta.

Yksi kaikkein vanhinpia sukututkimuksia, mitä tiedetään, on jokaisen kotona olevassa Pyhässä Raamatussa. Matteuksen evankeliumin alussa on kirjoitettu isästä poikaan 42 sukupolven selvitys Abrahamista Jeesuksen isään Joosefiin noin 1000 vuoden ajalta. Siitä eteenpäin meillä itsekullakin lienee epäselvänä lukuisia sukupolvia, kunnes 100-200 viimeistä vuotta alkaa taas olla selvillä. Paljon on vielä selvitettävää Raamatun tutkimukseen verrattuna. Jatkakaamme siis aineistomme ja tietojemme kartuttamista tässäkin tilaisuudessa.

Uusia asioita tulee esille eri aloilla. Meille tietosuoja toi mukanaan uutta. Sukututkija joutuu miettimään, mikä on luvallista, mikä ei. Sukulaiset ovat innolla mukana antaen tietoja ja odottaen valmista kirjaa tai muuta julkaisua. Kukaan ei halua ymmärtää, että joillakin ulkopuolisilla olisi tarvetta puuttua aikaansaannokseen ja miksi pahantekijäin yms. suojelemiseksi tehdyn lain epäkohdat haittaavat muiden hyviä harrastuksia.

Taloudellinen lama uhkaa kaikkea toimintaa. Kirjastojen aukioloajat supistunevat. Osa niistä aiotaan jopa sulkea. Sukututkijat muiden kirjastopalveluja käyttävien mukana seuraavat huolestuneina, etteivät uhkakuvat toteutuisi. Vapaa-aika on lisääntynyt muutenkin. Työtömyys on sitä vielä lisännyt. Vastaläkkeenä hyviä harrastuksia täytyisi nyt lisätä eikä vähentää. Virastojen, arkistojen ja muiden laitosten aukioloaikojen supistukset nykyisistä suppeista ja hankalista, varsinkin työssäkäyvien osalta tulisi estää tai saada vanhempi aineisto kirjastoihin ja niiden aukioloaikojen purun, jos vain mahtuisivat. Kirjastohankinnat sukututkijalle ovat yhtä tärkeitä kuin jollekin muulle ryhmälle omansa. Tasapuolinen ja oikeudenmukainen niukkuuskin on parempi kuin vain jonkin osa-alueen suosiminen. Tarve mikrofilmeihin, niiden lukulaite täydennyksiin, alan kirjallisuuteen on suuri. Harrastajien lukumäärä kasvaa vuosi vuodelta. Jo nyt paipaisimme täydennystä. Parhain kiitokseni kirjastohenkilökunnalle tähänastisesta yhteistoiminnasta yhdistyksemme kanssa.

Keitä sukututkijat sitten ovat? Vastauksena käytän seuramme tekemää tutkimusta omasta jäsenistöstään. Siitä selviää, että 291 jäsenestä naisia on 164 ja miehiä 127.

Ikäjakaantuma on seuraava:

ennen v. 1911 syntyneitä 4, 1912-21 44, 1922-31 99, 1932-41 53, 1942-51 46 ja nuorempia 23.

Nuorin on 26-vuotias ja vanhin 88-vuotias. Seuramme toiminta tulee edelleen jatkumaan vakaana ja vilkkaana.

Lopuksi toivotan teidät tervetulleiksi tilaisuuteemme ja toivon kaikille onnistunutta sukututkimuspäivää.